

PRESUDA SUDA

od 7. veljače 1979. (*)

„EFSJP”

U spojenim predmetima 15 i 16/76,

FRANCUSKA VLADA, koju zastupa Guy Ladreit de Lacharrière, u svojstvu agenta, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg pri francuskom veleposlanstvu, 2 rue Bertholet,

tužitelj,

protiv

KOMISIJE EUROPSKIH ZAJEDNICA, koju zastupaju njezini pravni savjetnici, Jean Amphoux i Götz zur Hausen (u predmetu 15/76) te Bernard Paulin i Giuliano Marenco (u predmetu 16/76), u svojstvu agenata, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg pri uredu njezinog pravnog savjetnika, Marija Cervina, zgrada Jeana Monneta, Kirchberg,

tuženika,

povodom tužbe za poništenje odluka Komisije 76/142/EEZ i 76/148/EEZ od 2. prosinca 1975. o prihvaćanju financijskih izvještaja Francuske Republike o troškovima za 1971. i 1972. godinu koje financira Europski fond za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), Odjel za jamstva (SL L 27, 2.2.1976., str. 6. i 17.), u dijelu u kojem Komisija nije prihvatila da se EFSJP tereti za iznose od FF 1 240 514 i FF 72 590 447,69, koji se odnose na potpore za obrano mlijeko u prahu izvezeno u Italiju za hranidbu životinja i za destilaciju stolnih vina,

SUD,

u sastavu: H. Kutscher, predsjednik, J. Mertens de Wilmars i Lord Mackenzie Stuart (predsjednici vijeća), A. M. Donner, P. Pescatore, M. Sørensen, A. O’Keefe, G. Bosco i A. Touffait, suci,

nezavisni odvjetnik: F. Capotorti,

tajnik: A. Van Houtte,

donosi sljedeću

PRESUDU

1 Dvjestu tužbama zaprimljenima 13. veljače 1976. vlada Francuske Republike na temelju članka 173. prvog i trećeg stavka Ugovora o EEZ-u zahtijeva djelomično poništenje odluka Komisije 76/142 i 76/148 od 2. prosinca 1975. o prihvatanju financijskih izvještaja Francuske Republike o troškovima za 1971. i 1972. godinu koje financira Europski fond za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), Odjel za jamstva (SL L 27, 2.2.1976., str. 5. i 17.).

2 Kako su ova dva predmeta spojena radi zajedničkog postupka, treba ih spojiti i u svrhu donošenja odluke.

Potpore za obrano mlijeko u prahu koje se koristi za hranu za životinje

3 Vlada koja je podnijela tužbu ulaže prigovor da je Komisija odbila teretiti EFSJP za financijsku godinu 1971. za iznos od 1 240 514 FF koji su francuska tijela isplatila kao potporu za obrano mlijeko u prahu izvezeno iz Francuske u Italiju i namijenjeno za upotrebu kao hrana za životinje, s obrazloženjem da nisu bili ispunjeni formalni zahtjevi u vezi s dokazom, koji su propisani odgovarajućim pravilima Zajednice.

4 Na temelju Uredbe Vijeća (EEZ) br. 986/68 od 15. srpnja 1968. o utvrđivanju općih pravila za dodjelu potpore za obrano mlijeko (SL L 169, 18.7.1968., str. 4.), kako je izmijenjena kasnijim uredbama Vijeća, te na temelju uredbama Komisije o detaljnim pravilima za dodjelu te potpore:

– potporu, u načelu, isplaćuje agencija za tržišne intervencije države članice na čijem se državnom području nalazi poduzeće koje denaturira obrano mlijeko u prahu ili ga upotrebljava za proizvodnju krmne smjese;

– kao privremena mjera, koja je na snazi do 30. lipnja 1971., kada se obrano mlijeko u prahu koje je proizvedeno u jednoj državi članici denaturira ili upotrebljava u drugoj državi članici, prva od njih ovlaštena je za isplatu potpore;

– ključni datum za isplatu potpore od strane države izvoznice bio je dan na koji je svaka pojedinačna pošiljka proizvoda bila stavljena pod nadzor na državnom području države članice uvoznice;

– dokaz da je roba bila stavljena pod nadzor u državi članici uvoznici može biti samo kontrolni primjerak provozne isprave Zajednice, čiji se pojedinačni dijelovi moraju popuniti na poseban način.

5 Sporni iznosi odnose se na slučajeve u kojima je Komisija utvrdila da je nadležna francuska agencija isplatila potporu iako nisu bili dostavljeni kontrolni primjerci provozne isprave Zajednice ili nisu bili popunjeni na propisani način.

6 Vlada koja je podnijela tužbu osporava zakonitost odbijanja Komisije da preuzme financijsku obvezu za te iznose, s obrazloženjem da su utvrđene nepravilnosti u suprotnosti samo sa sporednim formalnim zahtjevima i da su, uostalom, te nepravilnosti, naknadno bile ispravljene.

- 7 U pogledu relevantnosti naknadnog ispravljanja nepravilnosti valja napomenuti da se u kontekstu zahtjeva za poništenje na temelju članka 173. Ugovora zakonitost osporavane mjere mora ocijeniti na temelju činjeničnih i pravnih elemenata u vrijeme kada je mjera bila donesena.
- 8 Stoga se ispravljanje nepravilnosti nakon tog datuma ne može uvažiti za potrebe takve ocjene.
- 9 Što se tiče konkretno ocjene zakonitosti odluka Komisije o prihvaćanju obračuna koje su u pogledu troškova koje financira EFSJP dostavile države članice, valja podsjetiti da je cilj takve odluke ocijeniti može li se prihvatiti da je trošak koji je nastao za nacionalna tijela u skladu s odredbama Zajednice.
- 10 U slučajevima kada se prema pravilima Zajednice isplata potpore odobrava samo pod uvjetom da su u vrijeme isplate ispunjene određene formalnosti u pogledu dokaza, potpora koja se isplati, a da pri tom nije ispunjen taj uvjet, nije u skladu s pravom Zajednice te se stoga, kada se prihvaćaju financijski izvještaji za predmetnu financijsku godinu za takve troškove u načelu ne može teretiti EFSJP, ne dovodeći u pitanje bilo kakvu mogućnost Komisije da tijekom druge financijske godine uzme u obzir naknadno dostavljen traženi dokaz.
- 11 Iz toga slijedi da se na temelju ispravljanja nepravilnosti u pogledu formalnih zahtjeva u vezi s dokazom, nakon što nadležna nacionalna agencija isplati potporu, ne može poništiti odbijanje Komisije da za te troškove tereti EFSJP.
- 12 Valja još ispitati argument vlade koja je podnijela tužbu da su nepravilnosti tek sporedne te da se stoga na njima ne može temeljiti odbijanje financiranja dodijeljene potpore od strane Zajednice.
- 13 U tom pogledu valja napomenuti da se, bez obzira na važnost razlikovanja bitnih i sporednih upravnih formalnosti u okviru prava Zajednice, takvo razlikovanje ne primjenjuje na dokaz koji se zahtijeva u ovom slučaju.
- 14 Pravila Zajednice u ovom području oblikovana su tako da se nacionalnim tijelima ne daje mogućnost prihvaćanja bilo kakvog drugog dokaza da je roba bila stavljena pod nadzor u zemlji uvoznici osim formalnog dokaza u obliku kontrolnog primjerka pravilno popunjene provozne isprave na koju je stavljen pečat.
- 15 Kako je cilj predmetnih regulatornih odredaba isključivanje mogućnosti dvostrukog plaćanja i mogućnosti vraćanja robe u uobičajene komercijalne tokove, formalnosti koje se odnose na dokaz moraju se za tu namjenu strogo poštovati, a posebno kako bi se spriječila bilo kakva prijevara kojom se žele izbjeći mjere nadzora.
- 16 Ne ulazeći u detaljnu analizu nepravilnosti koje je istaknula Komisija, može se ustvrditi da sve te nepravilnosti uključuju nepoštovanje strogih zahtjeva u vezi s dokazom, utvrđenih pravilima Zajednice.
- 17 Stoga treba zaključiti da odbijanje Komisije da za predmetne troškove tereti EFSJP nije nezakonito.

Potpore za destilaciju vina

- 18 Vlada koja je podnijela tužbu ulaže prigovor da je za financijsku godinu 1972. za iznos od 72 590 447,90 FF, koji su francuska tijela isplatila kao potporu za destilaciju vina, Komisija odbila teretiti EFSJP s obrazloženjem da taj trošak nije nastao u skladu s pravilima Zajednice koja uređuju to područje.
- 19 Člankom 7. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 816/70 od 28. travnja 1970. o utvrđivanju dodatnih odredaba u području zajedničke organizacije tržišta vina (SL L 99, 5.5.1970., str. 1.) predviđa se da se mjere za destilaciju mogu donijeti ako je vjerojatno da dodjela potpore samo za privatno skladištenje stolnih vina neće biti učinkovita u smislu obnavljanja razina cijena.
- 20 Zauzimajući stajalište da je taj uvjet bio ispunjen nakon bogate berbe 1970./1971., Vijeće je u Uredbi br. 766/72 od 17. travnja 1972. o utvrđivanju općih pravila za destilaciju stolnih vina tijekom razdoblja od 24. travnja 1972. do 27. svibnja 1972. (SL L 91, 18.4.1972., str. 1.) odlučilo otvoriti sezonu destilacije i za tu namjenu uspostaviti sustav potpora.
- 21 Francuska vlada je zauzela stajalište da najniža cijena i iznos potpore utvrđeni u okviru tog sustava nisu dostatni te je, kao nacionalnu mjeru, predvidjela dodatne potpore.
- 22 Komisija je tu mjeru smatrala nespojivom s relevantnim pravilima Zajednice te je u srpnju 1972. pokrenula postupak protiv Francuske na temelju članka 169. Ugovora radi neispunjavanja obveze iz Ugovora.
- 23 Međutim, u svibnju 1973. Komisija je obavijestila francusku vladu da je, kako su se predmetne mjere odnosile na prošlost, odlučila prekinuti postupak na temelju članka 169. koji je već bio pokrenut, dodajući da ta odluka ne prejudicira konačno zaključenje financijskih izvještaja koje Komisija obavlja za EFSJP na godišnjoj razini.
- 24 U okviru ovog postupka francuska vlada ističe da je Komisija zlorabila postupak ponovnim otvaranjem ovog pitanja prilikom prihvaćanja financijskih izvještaja, iako je postupak zbog neispunjavanja obveza iz Ugovora već prekinula.
- 25 Međutim, taj se argument ne može prihvatiti.
- 26 Ova dva postupka su zapravo međusobno neovisna, budući da služe različitim ciljevima i podliježu različitim pravilima.
- 27 Cilj postupka na temelju članka 169. Ugovora radi nepoštovanja obveza iz Ugovora jest utvrditi i zaustaviti postupanje države članice kojim se krši pravo Zajednice; ako država članica prekine navodno kršenje, Komisija može prekinuti postupak, ali takvo prekidanje postupka ne predstavlja priznanje da je osporavano ponašanje zakonito.
- 28 S druge strane, na sadašnjem stupnju prava Zajednice postupak za prihvaćanje financijskih izvještaja ne služi samo za utvrđivanje je li trošak stvarno i pravilno nastao nego također i je li financijsko opterećenje zajedničke poljoprivredne politike

pravilno raspodijeljeno između država članica i Zajednice te u tom smislu Komisija nema diskrecijsko pravo odstupanja od pravila kojima se uređuje raspodjela troškova.

- 29 Sporni iznos, za koji se prema mišljenju francuske vlade treba teretiti EFSJP, predstavlja, u odnosu na sve količine vina koje su destilirane, onaj udio dodijeljene potpore koji odgovara stopama utvrđenim pravilima Zajednice, dok udio koji odgovara dodatnoj nacionalnoj potpori treba snositi Francuska.
- 30 Komisija se protivi takvom izračunu, navodeći da je nacionalna mjera imala učinak narušavanja postupka destilacije, proširujući ga u Francuskoj na daleko veće količine vina od onih količina koje bi bile destilirane samo na temelju mjere Zajednice.
- 31 Pri primjeni pravila Zajednice države članice ne mogu jednostrano donositi takve dodatne mjere koje ugrožavaju jednakost postupka prema gospodarskim subjektima u cijeloj Zajednici i time narušavaju uvjeti tržišnog natjecanja između država članica.
- 32 Budući da je stoga predmetna francuska nacionalna mjera nespojiva s pravom Zajednice, ne može se utvrditi u kojem se stupnju ukupni učinak kombiniranih nacionalnih mjera i mjera Zajednice može pripisati jednoj ili drugoj komponenti.
- 33 Posebno nije moguće sa sigurnošću utvrditi koje bi količine vina bile destilirane u Francuskoj da nije bila donesena nacionalna mjera.
- 34 Prema tome, ni metoda izračuna koju je primijenila francuska vlada ni metoda koja se temelji na prognozama destilacije na koje se pozvala Komisija pri pokretanju postupka, ne omogućavaju raspodjelu troškova na one koji su na teret Zajednice i one koji su na teret države članice.
- 35 U tim okolnostima Komisija nije mogla učiniti ništa drugo nego odbiti teretiti EFSJP za troškove nastale za francuska tijela.
- 36 Stoga se zahtjev francuske vlade za poništenje mora odbiti.

Troškovi

- 37 Na temelju članka 69. stavka 2. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 38 Vlada koja je podnijela tužbu nije uspjela u postupku.
- 39 Stoga joj treba naložiti plaćanje troškova.

Slijedom navedenog,

SUD

odlučuje:

1. Tužba se odbija.

2. Vladi koja je podnijela tužbu nalaže se plaćanje troškova.

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 7. veljače 1979.

[Potpisi]

*Jezik postupka: francuski

RADNI PRJJEVOD